

ת"פ 31959/02/17 - מדינת ישראל נגד בלאל מלוח

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31959-02-17 מדינת ישראל נ' מלוח(עציר)

בפני בעניין: כשר	כבוד השופט דניאל קירס מדינת ישראל באמצעות ב"כ עוה"ד נחמה
המאשימה	נגד בלאל מלוח (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד מוחמד אבו אחמד
הנאשמים	

גזר דין

הנאשם הורשע ביום 1.3.2017 על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (בשנית) מאותו היום, אשר ייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, הפרעת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ושימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן (בשנית), ביום 11.2.2017 על הכביש הראשי בכפר טורעאן בשטח מדינת ישראל נסע הנאשם יחד עם אחר, ללא היתר כניסה לישראל או שהייה בה כדין. הגיע למקום שוטר, פגש בנאשם ושאל לפרש זהותו. הנאשם הפריע לשוטר במילוי תפקידו בכך שאמר לו שהוא סאמי בן אלהוא, תוך הצגת תעודת זהות ישראלית מזויפת על אותו שם. הנאשם עוכב לתחנת המשטרה, ורק שם התבררה זהותו האמיתית.

סימן א'1 לפרק ו'1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012 (ס"ח 101)) מבנה את שיקול דעתו של בית המשפט בבואו לגזור דין.

1. מתחם העונש ההולם

א. הערך החברתי הנפגע

הערכים החברתיים הנפגעים מכניסה לישראל שלא כחוק הם בטחון המדינה ותושביה (ת"פ (מחוזי חי') 36328-09-15

מדינת ישראל נ' מלחם, פס' 14 (18.2.2016)) וריבונות המדינה (ת"פ (מחוזי י-ם) 49845-01-14 **מדינת ישראל נ' רשק**, פס' 14 (11.12.2014)). הערכים החברתיים הנפגעים משימוש במסמך זהות מזויף והפרעת שוטר במילוי תקפידו בהקשר לזהותו של אדם הם בטחון המדינה והציבור, שלטון החוק והסדר הציבורי.

ב. מידת הפגיעה בערכים החברתיים הנפגעים

הסנגור הנכבד טוען כי הנאשם ביצע את העבירות מושא כתב האישום המתוקן (בשנית) לצורך פרנסה. ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (9.12.2014) נקבע כי כאשר מדובר בעבירת שב"ח לצורך פרנסה, הפגיעה בערכים החברתיים הנפגעים קטנה יחסית (ענין **אלהרוש**, פס' 18). בענייננו הנאשם לא הסתפק בכניסה לישראל שלא כדין, אלא אף השתמש בתעודת זהות ישראלית מזויפת והפריע באמצעותה שוטר במילוי תפקידו. עם זאת, המאשימה לא טענה שהמניע של הנאשם היה אחר. משניסיון הנאשם להציג זהות מזויפת לא צלחה בסופו של דבר, הפגיעה בערכים החברתיים בשימוש במסמך המזויף ובהפרעה לשוטר אינה מהחמורות שניתן להעלותן על הדעת.

מתחם העונש ההולם

ב"כ המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם עומד על ששה עד תשעה חודשי מאסר וקנס.

הסנגור הפנה להלכת **אלהרוש**, אשר קבע מתחם ענישה של מאסר על תנאי עד 5 חודשי מאסר; אולם בצדק טענה המאשימה כי הלכת **אלהרוש** עניינה עבירת שב"ח ללא עבירות נלוות, ואלו אינן נסיבות ענייננו כאן.

מדיניות הענישה

א ב-ע"פ (מרכז) 408/12 **פאיד נ' מדינת ישראל** (23.9.2012) נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין שהייה שלא כדין, שימוש במסמך מזויף (תעודת זהות מזויפת) והפרעה לשוטר במילוי תפקידו עומד על מאסר בן 3 עד 9 חודשים. התקבל ערעור הנאשם והופחתה תקופת המאסר שהושתה עליו מ-5 חודשי מאסר בפועל ל-3 חודשי מאסר בפועל.

אין ציון באותו פסק דין בענין עבר פלילי; לנאשם בעניינו הרשעה קודמת בגין כניסה לישראל והתחזות.

ב. ב-עפ"ג 32866-08-13 **משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' דנון (עציר)** (17.9.2013) נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת שהייה בישראל שלא כדין ושתי עבירות של שימוש במסמך מזויף, עומד על 3 עד 9 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשטרה וקבע, חלף 100 ימי המאסר בפועל שהושתו בבית משפט השלום, 5 חודשי מאסר בפועל; זאת, בנוסף ל-3 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות בסך 3000 ₪ שהושתו בבית משפט השלום.

הנאשם בעניינינו הורשע בעבירה אחת של שימוש במסמך מזויף, אולם בנוסף לכך הורשע בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ג. ב-ת"פ (שלום ב"ש) 45284-02-14 **מדינת ישראל נ' שוייכה** (25.3.2014), בענין נאשם, אשר הודה בכניסה לישראל שלא כדין התחזות כאדם אחר ושימוש במסמך מזויף, נקבע מתחם עונש הולם בדמות מאסר במשך 6 עד 9 חודשים. על הנאשם שם הושתו 4 חודשי מאסר בפועל, הפעלת 3 חודשי מאסר על תנאי במצטבר, 5 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות בסך 5000 ₪.

בעניינינו, הנאשם לא הורשע בעבירת התחזות, וכזו נמחקה מכתב האישום, אולם הוא הורשע, בנוסף, בעבירת הפרעת שוטר במילוי תפקידו. כמו הנאשם בענין **שוייכה**, גם לנאשם בעניינינו עבירה קודמת, של כניסה לישראל שלא כחוק והתחזות (ת/1).

ד. ב-ת"פ (רח') 24949-03-13 **מדינת ישראל נ' עפאנה** (2.6.2014), נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין שהייה שלא כדין, שימוש במסמך מזויף, התחזות לאחר והכשלת שוטר, בידי אדם בעל עבר פלילי, עומד, ברכיב המאסר, על 3 עד 9 חודשי מאסר. באותה פרשה, הושתו על הנאשם שם 4 חודשי מאסר בפועל ו- 5 חודשי מאסר על תנאי.

הנאשם באותה פרשה הורשע בעבירת התחזות, בה לא הורשע הנאשם בעניינינו, ובעניינינו לנאשם הרשעה אחת קודמת בכניסה שלא כדין והתחזות.

המדינה טענה להחמרה בענישה עקב המצב הביטחוני. הסנגור טען שהמצב הביטחוני שקט באופן יחסי. אמנם היו בעבר במדינת ישראל ימים קשים הרבה יותר מבחינה בטחונית, אולם המצב הביטחוני כיום קשה משהיה בעת מתן פסק דין **אלהרוש**, אשר קבע מפורשות כי הענישה מושפעת מהמצב הביטחוני. לענין זה אפנה לפסק הדין של בית המשפט המחוזי בנצרת, ב-ע"פ (נצ') 57021-10-15 **ג'עברי נ' מדינת ישראל** (10.11.2015). הדברים, אשר נכתבו בקשר להלכת **אלהרוש**, יפים לעניינינו בשינויים המחוייבים:

"... הלכת אלהרוש מאפשרת החמרת המתחם, בשל שינוי המצב הביטחוני, אך שינוי זה צריך להיעשות באופן מידתי, תוך התחשבות גם במדיניות הענישה הנוהגת וראיית המצב הביטחוני בכללותו. מבלי לפגוע באמור לעיל, אנו סבורים כי הדרך העדיפה להתמודד עם הצורך להתאים את העונש למצב הביטחוני הקיים, הינה באמצעות גזירת העונש בתוך המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש, תוך מתן דגש לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, (סעיפים 40'ו-40'ז לחוק העונשין, התשל"ז-1977). באופן זה יינתן שיקול דעת רחב יותר לבית המשפט לתת משקל לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולמידת ההרתעה הנדרשת ביחס לנאשם שבפניו. גזירת הדין בדרך זו, מאפשרת גם עריכת איזון בין רכיבי הענישה, כאשר שיקולי הרתעה יכולים למצוא ביטויים אף בהטלת קנס על הנאשם, לצד עונש המאסר בפועל" (פס')

ג. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

1. **תכנון מוקדם** - בצדק טענה המאשימה כי הנאשם, אשר השתמש בתעודת זהות מזויפת, תכנן את ביצוע העבירה - את הכשלת השוטר במידה וייתקל בשוטר, את השימוש במסמך, ואת המשך שהייתו בישראל שכלא כדין באמצעותו.
2. **חלקו היחסי של הנאשם ומידת השפעתו של אחר עליו** - הנאשם טען בענין אדם אשר הציע להעסיק אותו בישראל.
3. **הנזק הצפוי מביצוע העבירה** - אין נתונים, מעבר לפגיעה בערך המוגן (ראו לעיל).
4. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה** - אין נתונים, מעבר לפגיעה בערך המוגן (ראו לעיל).
5. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה** - הנאשם טען כי ביצע את העבירות נוכח דוחק כלכלי; המאשימה לא טענה אחרת.
6. **יכולתו של הנאשם להבין** - לא נטען לקושי בענין זה.
7. **יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה** - לא נטען לקושי בענין זה.
8. **מצוקה נפשית עקב התעללות על ידי נפגע העבירה** - לא רלוונטית.
9. **קרבה לסייג לאחריות** - לא נטען לקושי בענין זה.
10. **אכזריות, אלימות והתעללות** - לא מתעוררות.
11. **ניצול לרעה של כוחו של הנאשם, של מעמדו או של יחסיו** - לא מתעורר.
12. **מצבו הכלכלי של הנאשם (לענין קנס)** - הנאשם טען כי הוא בן יחיד מבין 5 ילדים וכי אביו נפטר בגין צעיר. הנאשם לא הביא ראיות לביסוס טענות אלה (ראו רע"פ 3542/13 **כחלון ופיגנבאום חברה לבנין והשקעות בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה נתניה** (15.7.2013)). עם זאת, בנסיבותיו של הנאשם בפני, תושב האזור הטוען שנכנס לישראל מתוך דחק כלכלי (ובהעדר טענה אחרת מצדה של המאשימה), מוכן אני להניח שמצבו הכלכלי של הנאשם אינו טוב. הנאשם כאמור טוען שהתמריץ לכניסתו לישראל הוא כלכלי, וקנס הוא אמצעי ענישה כלכלי אשר פועל כדי להוות משקל-נגד, אל מול התמריץ הכלכלי בעד כניסת הנאשם לישראל שלא כדין. על כן, לצד מאסר בפועל, קנס עשוי לתרום למניעת הישנות העבירה.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם עומד על מאסר בפועל בן 3 עד 9 חודשים, מאסר על-תנאי וקנס. ענין ההחמרה במצב הבטחוני יילקח בחשבון בתוך המתחם.

2. גזירת העונש של הנאשם:

א. הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

1. **פגיעת העונש בנאשם** - הנאשם טען כי הוא הבן היחיד בין 4 אחיות, כי אביו נפטר בגיל צעיר וכי בכוונתו להתחתן תוך 20 יום מדיון הטיעונים לעונש. הנאשם לא הגיש כל ראיה בענין טענות אלה.
2. **פגיעת העונש במשפחת הנאשם** - ראו לעיל.
3. **נזק שנגרם לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעה** - לא נטען בענין זה.
4. **נטילת אחריות ומאמצים לחזרה למוטב** - הנאשם נטל אחריות על המעשה, בכך שהודה. לטענת הסנגור, הנאשם מביע חרטה והתחייב לא לשוב לישראל ללא היתר.
5. **מאמצים לתיקון תוצאות העבירה** - לא רלוונטי.
6. **שיתוף הפעולה של הנאשם (שיקול לקולא)** - הנאשם שיתף פעולה וחסך משאבים לתביעה ולבית המשפט בכך שהודה.
7. **התנהגות חיובית** - לא נטען לענין זה.
8. **נסיבות חיים קשות** - ראו לעיל.
9. **התנהגות רשויות אכיפת החוק** - לא נטען לענין זה.
10. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה** - לא חריג.
11. **עבר פלילי או העדרו** - עיון בגליון הרשעות ת/1 מעלה כי לנאשם הרשעה קודמת אחת בגין כניסה לישראל שלא כדין והתחזות כאדם אחר במטרה להונות.

ב. **שיקום; הגנה על שלום הציבור; הרתעת היחיד; הרתעת הציבור** - כפי שנקבע כאמור לעיל בענין ג'עברי, ניתן לשקול החמרת הענישה בגין עבירת כניסה לישראל עקב המצב הבטחוני, במסגרת שיקולי הרתעה. בית המשפט המחוזי עמד בענין ג'עברי על הצורך שבית המשפט יבחן את הצורך להרתיע את הנאשם העומד בפניו; אך צוינה גם הרתעת הרבים (שם, פס' 20). בענייננו, הסנגור טען כי לנאשם ניתן לתקופה מסוימת בעבר היתר כניסה לישראל. בענייננו, לא נטען כי הנאשם ביצע את העבירות מתוך מניע של פגיעה בבטחון המדינה. אף אם אניח לצורך הדיון שהנאשם היה בעבר גם בעל היתר כניסה, גם בגזירת הדין בגין כניסה לישראל, שימוש במסמך מזויף והפרעת שוטר

במילוי תפקידו שלא בוצעו מתוך מניע בטחוני, יש מקום, נוכח המצב הבטחוני כיום, לשיקול בדבר הרתעת הרבים - הרתעת כל אדם שישקול כניסה לישראל שלא כדין תוך שימוש בתעודת זהות מזויפת - מפני ביצוע עבירות אלה. לא מן המותר לציין בהקשר זה כי לצד קביעת בית המשפט המחוזי בענין **ג'עברי** בנושא הפעלת שיקולי ההתרעה, בית המשפט העליון בהלכת **אלהרוש** קבע כי ניתן להחמיר את מתחם הענישה בגין המצב הבטחוני, ובית המשפט המחוזי בענין **ג'עברי** חזר על כך (פס' 17). גם החמרת מתחם העונש ההולם מחמירה את העונש לא רק כלפי אלה אשר ביצעו את העבירות ממניע בטחוני.

ג. **נסיבות נוספות** - אין נתונים.

לאור כל האמור, הנני משית על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. 4 חודשי מאסר בפועל, בניכוי הימים בגינם היה הנאשם עצור בתיק זה.

ב. 4 חודשי מאסר על-תנאי. התנאי הוא שהנאשם יימנע מביצוע עבירה נוספת על חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 או הפרעת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, במשך שנתיים.

ג. קנס בסך 2000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י' אדר תשע"ז, 08 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

דניאל קירס, שופט